

FLYGVAPEN

FRIVILLIGA

FLYGVAPENFRIVILLIGAS MEDLEMSTIDNING

Nr 3 - December 2012

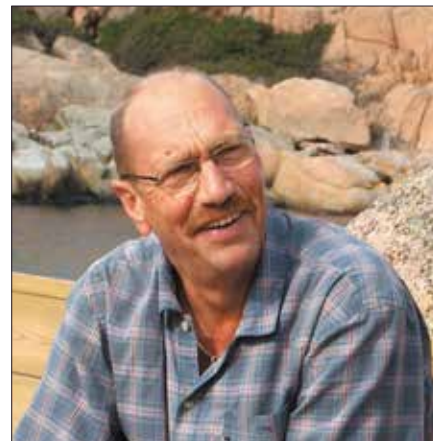
Foto: Henrik Gebhardt

Tredje sommaren i Afghanistan
Höstens Frivilligskolor
Instruktörskonferens på HvSS
Riksstämman i Uppsala
Övning Silfverlood

Britt Bohlin
Ny Riksförbundsordförande

Ola Gynäs har ordet

På återseende...

Det är dags för en summering och fundering över vad tre mandatperioder har inneburit för mig och för organisationen som helhet.

Först och främst vill jag ta tillfället i akt och tacka alla individer, medlemmar, och goda krafter som oförtrutet jobbar för att utveckla Flygvapenfrivilliga och driva utvecklingen i en för organisationen positiv riktning. Tusen tack och snälla, fortsatt jobba med utvecklingen.

Efter fyra stämmor och tre mandatperioder i Riksförbundsstyrelsen anser jag att vår organisation har åstadkommit mycket i en besvärlig situation. Vad jag avser är Forsvarsmaktens ständiga förändring som gör det svårt för oss stödorganisationer eftersom det som behövdes igår inte är aktuellt i morgon. Forsvarsmaktens förändring är omfattande och resultatet blir att vi måste anpassa oss, vilket i sig är positivt. Jag vill bara peka på vår egen organisationsförändring, nya uppgifter, nya utmaningar. Vem visste hur huvudmannskapet skulle utvecklas, vem hade kunnat föreställa sig att vi lastar en C-17 på Örebro flygplats eller att vi på fyra år uppnår så goda resultat inom HvUnd, eller vår viktiga del i utlandsstyrkan och då har jag ännu inte berört vår fina ungdomsverksamhet. För oavsett hur vi vänder och vrider på vår verksamhet så kvarstår organisationens behov av ungdomar som utgör språngbrädan in mot framtiden. Det är mycket viktigt och betydelsefullt att vi fortsätter

det fina arbete som genomförs inom regionerna med våra ungdomar.

Air-Camp har vi infört, efter förslag från våra ungdomsföreträdare, och genomfört i lite varierande former. Det är nu dags att utveckla detta koncept så att verksamheten skapar önskade utmaningar. Gör din röst hörd och lämna in förslag till Riksförbundsstyrelsen.

Det finns massor av exempel på det positiva och det vi kan fortsätta att utveckla men nu måste vi även försöka få fart på det som inte går fullt lika bra. Vuxenverksamheten är vårt största huvudbry och har varit föremål för många och långa diskussioner under en mängd styrelsemöten. Det som saknas i vår organisation (och de flesta frivilligorganisationer) är uttalade uppgifter för våra vuxna medlemmar ("befattningar") som gör att det återigen känns naturligt och givande att träffas i en frivilligorganisation. Föredragningar och besök i Högkvarteret har varit många under åren och även den politiska nivån har fått ta emot våra besök i ett försök att "knuffa" verksamheten framåt. Vuxenverksamheten kommer även i framtiden kräva omfattande arbetsinsatser från Riksförbundsstyrelsens horisont, för att försöka identifiera våra vuxna medlemmars arbetsområden/verksamhetsområden. Önskar därför pågående styrelse lycka till i detta viktiga arbete.

Vi sa tidigt att vår organisation skulle vila på tre fundament som gör att

frivilligverksamheten blir ett livslångt engagemang och känns naturligt. Dessa fundament utgörs av ungdomsverksamhet, vuxenverksamhet samt seniorverksamhet. Jag har berört de två första verksamheterna och kan konstatera att den tredje grundstenen, seniorverksamhet, börjar växa sig allt starkare. Det gläder mig att verksamheten finns och att ett antal eldsjälar i våra regioner drar runt seniorverksamheten och skapar därmed ett viktigt mervärde för våra äldre medlemmar.

Slutligen har jag en önskan att verksamheten inom Flygvapenfrivilliga skall utvecklas såsom Du vill att den skall utvecklas. Det är oerhört viktigt att Du gör din röst hörd och är aktiv lokalt/regionalt och kommer med förslag till förändring och förbättring. Det finns massor av vägar och möjligheter för er att komma i kontakt med Riksförbundsstyrelsen, ringa, maila, skriva kan vara ett sätt, motioner på Riksstämman är ett annat men oavsett vilken form du än väljer så välkomnar vi i styrelsen förslag och motioner. Kom ihåg att friska fiskar simmar mot strömmen medan döda fiskar flyter medströms – aktivera Dig.

Många hälsningar och tack för sex fina år

Ola Gynäs
Ordförande i Riksförbundsstyrelsen

Peter Lagerblad

Riksförbundsordförande

Jag valdes till riksförbundsordförande vid riksstämman 2004 i Linköping. Jag kände mig hedrad och stimulerad av att bli vald till detta

Box 5435, 114 84 Stockholm

Besöksadress:

Östhammarsgatan 70
Tel vx: 08-514 390 00
Fax: 08-514 392 89

Roland Sterner - Tel. 08-514 392 86
roland.sterner@fvrf.se
Ansvarig utgivare

Utbildningsfrågor:
Jan Otterström - Tel. 08-514 392 90
jan.otterstrom@fvrf.se

Lars Pettersson - Tel. 070-58 000 59
lars.pettersson@fvrf.se

Tord Wallin - tel. 08-514 392 96
tord.wallin@fvrf.se

Ekonomi:
Ulla Broberg - Tel. 08-514 392 85
ulla.broberg@fvrf.se

Redaktör/Grafisk formgivning:
Sven-Owe Andersson
svenowe.andersson@bredband.net

*Foton, utan uppgift om fotograf,
är tagna av FVRF.*

*Citera gärna tidningen men ange
alltid källan*

*För insänt material ansvaras ej.
Vi förbehåller oss rätten att redigera
och förkorta artiklar för att passa
format och spara plats*

Tryckt på Ljungbergs Tryckeri, Klippan

finna uppdrag. Min ambition var att på bästa sätt främja och representera organisationen i relevanta sammanhang. När jag nu tittar tillbaka på åtta år med detta uppdrag kan man konstatera att det har hänt mycket under perioden. Inom Försvaret är värnplikten avskaffad eller vilande och har ersatts av anställda soldater. Inom Flygvapenfrivilliga har tolv förbund ersatts av fem regioner och ett specialistförbund har bildats.

Vad har då varit särskilt positivt? Mötet med alla engagerade medlemmar som på olika sätt bidrar till verksamheten har varit mycket stimulerande. Mitt samarbete med ordförandena för riksförbundsstyrelsen Jan Erik Clerkenstam och Ola Gynäs har varit mycket positivt. Vårt kansli med generalsekretaren Roland Sterner i spetsen har utfört ett mycket bra arbete under en svår period för att ta tillvara Flygvapenfrivilligas intresse. Inom verksamheten vill jag särskilt nämna den positiva utveckling som ungdomsverksamheten fått. Utan tvekan ett av våra framtidsområden. Flygvapenfrivilligas insatser för ungdomar med invandrabakgrund förtjänar att framhållas.

Vad har då varit mindre positivt? Vid regionbildningen lyckades vi inte få 100 procentig anslutning och tappade en del medlemmar. Något som nu återtänks. Inom verksamheten har framförallt målen för vuxenverksamheten varit oklara, något som medlemmarna alltmer uppfattar

som negativt. För att medlemmarna skall engagera sig krävs klara och meningsfulla mål för verksamheten.

Flygvapenfrivilliga fyllde ju 50 år 2012. Detta har vi firat med en fantastisk dag på F7 Såtenäs och med en jubileumsskrift. Tack till alla som bidragit till detta. Har vi nu nått livets middagshöjd, som man brukade säga? Jag tror det inte. Det finns en kraft inom Flygvapenfrivilliga att förändras i takt med utvecklingen. Det nya försvaret ställer nya krav. Samhällets krisberedskap ställer också nya krav. Enligt min mening ställer detta större krav på frivilliga insatser, något jag hoppas att våra uppdragsgivare skall inse. Vilken annan samhällssektor skulle inte vara avundsjuk på att ha så många frivilliga ambassadörer knutna till sin verksamhet!

När jag nu tackar för mig är jag väldigt glad att få lämna över stafettpinnen till Britt Bohlin. Med henne får Flygvapenfrivilliga en riksförbundsordförande med stor försvarspolitisk erfarenhet och ett stort intresse för Försvarmakten – särskilt Flygvapnet – och för samhällets krisberedskap. Jag vill också tacka er alla för ett fint kamratskap under de här åren, något jag kommer att sakna. Jag kommer dock att med stort intresse att följa Flygvapenfrivilligas fortsatta utveckling och önskar lycka till!

Peter Lagerblad

Claes Ersing

– ny styrelseordförande

Först vill jag tacka för det förtroende jag fick med att leda riksförbundsstyrelsen.

(Övriga styrelsemedlemmar kommer att presentera sig i nästa nummer av vår tidning.)

Mina ambitioner som ny styrelseordförande

En mängd uppgifter, mer eller mindre tuffa, ligger framför oss. Är omgiven av bra och kompetenta styrelseledamöter och uppgifter är ju till för att lösas. Flygvapenfrivilliga har en smått fantastisk ungdomsverksamhet som vi ska vårda och utveckla på alla tänkbara sätt. Här ska vi hitta nya och attraktiva uppgifter och utbildningar så att vi får behålla våra

ungdomar, öka på antalet och få fler ungdomar att fortsätta sin utbildning mot olika uppgifter inom Försvarsmakten.

En av mina ambitioner är att få ett ökat engagemang bland våra vuxna medlemmar. Vi har varit tvungna att ställa in utbildningar och aktiviteter på grund av för få anmälda. Vi måste ta reda på varför, kanske beroende på att det i nuläget finns för få ”skarpa” uppgifter. Min målsättning är att vi måste arbeta vidare på att få fram fler uppgifter som vi kan stötta Flygvapnet med och att Flygvapenfrivilliga får uppdraget att utbilda mot dessa befattningar.

Claes Ersing, ny styrelseordförande

En uppgift, som är i sin linda, är att engagera alla, såväl gammal som ung att fortsätta som medlem i Flygvapenfrivilliga. Det finns en mängd aktiviteter som kan hålla igång nostalgin och fortsatt gemenskap.

Jag ser fram emot, att så mycket jag kan, hjälpa till att få Flygvapenfrivilliga

Framåt och uppåt

FVRF utbildar handledare

Under tre dagar i slutet av september genomförde vi vår femte Instruktörskurs Handledare, IK HL, med 11 elever från olika frivilliga försvarsorganisationer. Ansvarig för utbildningsstöd var som vanligt och med den äran, Frivilligskolan i Halmstad.

Kursledare var en av våra mest rutinerade kurschefer, kn Thomas Nylin. Thomas har varit med och startat upp och ansvarat för alla de fem kurser som vi genomfört. Till sin hjälp fanns två instruktörer, kn Anders Wall och Lt Rickard Törnstråle. Kursen hade även denna gång stöd från MHS i Halmstad med två officerare

som deltog i utbildningen och samtidigt kvalitetssäkrade kursen.

Huvudmålet med handledarkurserna är att vi inom frivillig försvars-

organisation ska få fram kompetenta instruktörer som kan tjänstgöra som handledare inom såväl grundutbildning av instruktörer som handledning av egen organisations instruktörer.

Patrik Bewick får sitt kursintyg av Thomas Nylin

Till denna kurs hade vi, som alltid, tagit hänsyn till tidigare kurserfarenheter. Vi hade bla ökat på antalet hemuppgifter till eleverna före kursstart samt kraftsamlat på flera praktiska handledarövningar under kursen.

Kursdeltagarna var mycket nöjda med kursen och lämnade kloka och viktiga kurserfarenheter till kursledningen inför nästa kurs. Kursen avslutades med att kurschefen över-

lämnade kursintyg till deltagarna för väl genomförd kurs.

Planeringen inför nästa års handledarkurser är i skrivande stund ej helt klar. Men antalet är planerat till tre kurser och de kommer att fördelas över tiden på vår-, sommar- och höstkurs.

*Lars Pettersson
Instruktörsansvarig FVRF*

FVRF utbildar nya Kurschefer

En tidig måndagsmorgon i november anlände ett antal "kurschefsaspiranter" till FMTS i Halmstad. Skolchefen Anders Troedson med personal hälsade deltagarna välkomna och "mönstrade in" eleverna i lektionssal "Kaptenen". Skolchefen lämnade därefter över till kurschefen Bo Alfredson och hans instruktör Larsåke Paulsson.

Det var förväntansfulla elever som samlats i lektionssalen. De hade erfarenhet från såväl stabschef i hemvärnet, tidigare ungdomsledare och som före detta fast anställda under många år inom Försvarsmakten. De flesta hade dessutom en gedigen erfarenhet från det civila arbetslivet på ledande befattningar.

Kursen genomfördes främst i dialogform och med en hel del grupparbeten. Varje elev fick under hela kursen arbeta med en konkret kurs där eleven sedermera skulle vara kurschef.

Gästföreläsare bjöds också in för att ytterligare höja den redan höga standaren på kursen. Bland gästföreläsarna kan nämnas utbildningsledaren i Försvarsutbildarnas södra region Ulf Hammarlund samt rektor Sven-Åke Bengtsson. Den senare utbildade i Försvarsmaktens "Fysiskt stridsvärde".

Lars Göransson förbereder kurs

Eleverna fick dessutom orientering om ett antal andra aktuella områden, exv. GMU (Grundläggande militär utbildning), Försvarsmaktens personalförsörjningssystem, FGU (Förberedande grundutbildning) samt ADL (Avancerat distribuerat lärande) och GU-F (Grundläggande soldatutbildning för frivilligpersonal).

Värt att nämnas är också att kursen var en försökskurs för ADL, vilket är under införande inom vår frivilligutbildning. Representant från HKV PROD FRIV mj Christian Rexfalk

kom ner till kursen för att utvärdera detta första försök.

Kursen avslutades på lördagen med bl a utvärdering och försvarsinformation. Enligt elevutvärderingarna var det nöjda elever som nu är väl förberedda inför sina kommande kurschefsroller.

*Bo Alfredson
Kurschef*

Planeringsmöte med regioner och markförsvarsförbundet

I slutet av oktober genomfördes, för första gången, ett centralt planeringsmöte med regioner och förbund. Ansvarig för mötet var utbildningschefen Jan Otterström och han var tydlig med att målet med tvådagarsmötet var: "All planering för år 2013, samt preliminär planering för år 2014 och 2015 ska vara klart när vi lämnar mötet".

Deltagande representanter, ordförande, ungdomsansvarig och kanslichef från de olika områdena i landet, hade fått i uppgift att före mötet vara väl förberedda och ha ett preliminärt kursunderlag för såväl ungdoms- som vuxenutbildningen.

Efter en inledande genomgång om vad vi förväntades producera, vilka planeringsförutsättningar som gäller, samt en information om Försvarsmaktens planeringscykel var vi mogna att starta upp vårt arbete.

Vi började med en "laget runt" information om hur innevarande år fortlöpt. Vi hade därefter en öppen och konstruktiv dialog i stormötesform där många kloka och givande tankar och förslag på genomförandet av kurser och utbildning avhandlades.

Arbetet fortsatte sedan i mindre grupper (region/förbund) där kursverksamheten för våra ungdomar och vuxna planerades. I dessa grupparbeten var gruppledarnas aktivitet och inlevelse mycket stor och detta borgade för ett mycket gott planeringsresultat, vilket vi skulle få se vid slutredovisningarna dag två.

Vid denna form av möten måste även den sociala delen få ta sin plats och tid. Förutom ett mycket trevligt och givande möte hade vi en uppskattad

gemensam middag på officersmässan med tillhörande mingel.

Min uppfattning är att mötet var mycket uppskattat från såväl ledning som från deltagarna och vi tackar dig Janne för fin ledning och hoppas på att denna form av planering har kommit för att stanna.

*Lars Pettersson
Kanslichef FVR Syd*

Johan Legardt (två från vänster) leder grupparbete

Instruktör i Flygvapenfrivilliga!

Inför utbildningsår 2013 kommer alla FVRF instruktörer, via e-post under julhelgen, få hemsänt två erbjudanden. För det första vill vi att du som har efterfrågad kompetens söker de olika tjänsterna som erbjuds under kommande år, bitr. skolchef, kurschef och instruktör. För det andra vill vi att du som inte tjänstgjort som instruktör på ett tag och känner att du behöver repetera dina instruktörskunskaper passar på att fortsättningsutbildas dig. Du som vill tjänst-

göra som kurschef och/eller som handledare och inte har formell kompetens, passa på att skaffa dig denna kompetens genom att söka som elev till dessa kurser. Vi ser ett ständigt ökat behov av instruktörer till såväl GU-F som till Instruktörsutbildningarna, så SÖK!

*Lars Pettersson
Instruktörsansvarig FVRF*

Pridefestivalen i Stockholm

Årets Pridefestival genomfördes under en vecka i början av augusti med temat "Tillsammans". Festivalens utställningsområde var i Tantolunden, Södermalm.

Försvarsmaktens monter var en av de större på området och de frivilliga försvarsorganisationerna var inbjudna att dela informationsplats med

FM. Flygvapenfrivilliga representerades av Johan Plane som kommer från Flygvapenregion Mitt.

Enligt Johan var intresset stort och många besökare kom till montern. Det var många frågor som han och övriga informatörer fick svara på. GMU och Försvarsmaktens yrken var återkommande frågor. Det var

Johan Plane (längst till höger) tillsammans med övriga informatörer

FM och Frivilliga försvarsorganisationernas Informationsmonter

också många besökare som undrade om de frivilliga försvarsorganisationernas uppgift och verksamhet. Military Weekend och GU-F utbildning var det en hel del frågor kring. Flygvapenfrivilligas 5000 informationsfödrar försvann snabbt under veckan och Johan summerar sin medverkan som intressant och givande med många spännande möten. Johan tillade också att det var längesedan han haft så roligt och de förstklassiga uppträdande gjorde ju inte saken sämre.

*Lars Pettersson
FVRF Utbavd*

Flygvapenfrivilligas medaljutdelning

Vid en högtidlig ceremoni på Flygvapenfrivilligas kansli utdelade vår Riksförbundsordförande Peter Lagerblad förtjänsttecken till förtjänta personer

*Från vänster: Michael Normann,
Reidun Eklöv, (Peter Lagerblad)
Alf Sandqvist och Mats Helgesson*

FOS - Frivilliga Försvarsorganisationernas Samarbetskommitté - har som ett fokusområde att arbeta med att tydliggöra den frivilliga försvarsverksamhetens framtida förankring och nytta.

Cecilia Widegren, vice ordförande i försvarsutskottet om det nya försvaret:

Frivilligorganisationerna måste

I förra numret av Lottanytt intervjuade vi försvarsforskaren Karl Ydén och Lars Ekeman, tidigare generalsekreterare i Folk och Försvar. De kritiserade hur politikerna har skött folkförankringen av Sveriges nya försvar. Här bemöter Cecilia Widegren (M), vice ordförande i försvarsutskottet, kritiken.

TEXT: ANNIKA ROSELL FOTO: FÖRSVARETS BILDBYRÅ/ANDREAS KARLSSON

Ingen kan tvivla på att Cecilia Widegren är en varm anhängare av frivilliga försvarsorganisationer. Hennes eget intresse för omvärlden väcktes när hon som tonåring gick med i Flygvapnets Riksförbund, FVRF.

– Man kan säga att jag skolades in i försvarspolitik genom mitt medlemskap i FVRF, säger Cecilia Widegren. Och som ungdomspolitiker i Moderaternas ungdomsförbund blev jag ansvarig för försvars- och säkerhetspolitiska frågor.

Hon påminner också om att hon var den enda politiker under årets försvarskonferens i Sälen som talade om frivilligrörelsens betydelse.

– Sverige skulle aldrig kunna ha ett lika starkt försvar utan frivilligorganisationerna, säger hon. Frivilligrörelsen är själva kärnan i folkförankringen. Inte minst för att man ofta ärver intresset från sina föräldrar som varit medlemmar och då blir det naturligt att man pratar om försvarsfrågor hemma.

Alla har inte hittat sin roll

Hon blir förvånad när hon får höra synpunkten att frivilligorganisationerna har svårt att hitta sin plats i det nya svenska försvaret och att man ibland upplever sig som Försvarsmaktens reservdelslager, dit man vänder sig när något saknas.

– Jag tror att det ser väldigt olika ut på olika håll i landet, säger hon. Förändringarna på regementena kan betyda att alla

Cecilia Widegren

inte har hittat sin nya roll, men generellt tror jag att det finns en stor nyfikenhet i organisationerna på vad man kan bidra med.

– Inte minst såg vi detta på sammankomsten med samtliga frivilligorganisationer som vi moderater i försvarsutskottet hade i Sveriges riksdag för en tid sedan.

Fyra regionala staber

Från och med 2013 kommer fyra regionala staber att inrättas på fyra platser i landet, Boden, Kungsängen, Skövde och Revingehed. Staberna ska tillgodose det militära ledningsbehovet och även vara en samverkanspartner till den civila delen av samhället. Cecilia Widegren kallar dem för "gummitråden mellan försvaret och frivilligorganisationerna".

– När försvaret ska rekrytera är frivilligorganisationerna en mycket viktig bas, säger hon. Men det är också viktigt att frivilligorganisationerna själva söker sin roll och uppgift. Efter en så gigantisk förändring av försvaret som vi har genomfört tar det naturligtvis tid innan alla har hittat sin nya roll i den nya organisationen.

Cecilia Widegren är vice ordförande i försvarsutskottet och alliansgruppledare. Det sista betyder att det är hon

som ska samordna de fyra regeringspartiernas ståndpunkter utåt.

– Det betyder också att jag har ett stort ansvar för reformen och för folkförankringen, säger hon. Jag måste berätta om syftet med reformen – att bygga ett tryggt och säkert Sverige – i alla sammanhang.

– Där ingår också att framhålla att det moderna försvaret inte bara handlar om att försvara Sveriges territorium, utan att vi också kan bekämpa hot på andra platser i världen. Inte bara militära hot, utan också finnas på plats i länder och samhällen som hotar att bryta samman.

själva hitta sin uppgift

Det moderna svenska försvaret behöver soldater som kan bekämpa hot över hela världen. Då är frivilligorganisationerna en viktig rekryteringsbas.

“Frivilligrörelsen är själva kärnan i folkförankringen.”

– Det finns olika skäl till att man hoppar av, säger Cecilia Widegren. Inte sällan är det fysiken som inte motsvarar kraven. Därför tycker jag att man skulle kunna erbjuda en provvecka till den som först vill kolla om man klarar fysikrörelsen. Då har man möjlighet att träna upp sig, och sedan söka till ”riktiga” GMU.

Peka på nya hot

Den vanligaste frågan Cecilia Widegren får från ungdomar är: Varför ska vi ha ett försvar?

– Jag svarar alltid att världen inte kommer att se likadan ut i morgon som den gör i dag. Men för unga som aldrig har upplevt kalla kriget eller Berlinmuren är det svårt att föreställa sig vilket klimat som rådde då. Därför måste vi också peka på de nya hoten som växer fram även på nära håll: terroristdåd i Norge och självmordsbombare i Stockholms julhandel, eller attacker mot internet som Estland råkade ut för här om året.

Då ställer ungdomarna följdfrågan: Men behöver man soldater till det?

– Mitt svar är att det måste finnas en bredd av både civil och militär beredskap. Grunden för all beredskap är ju att värna tryggheten i vårt samhälle inom alla sektorer. ●

I nästa nummer av Lottanytt berättar vi hur Svenska Lottakåren ser på sin och övriga frivilligorganisationers uppgifter i det nya Försvars-Sverige.

Men hon menar att de som anser att den gamla värnplikten utgjorde grunden för ett försvar förankrat i folkdjupet inte riktigt hängit med.

Hitta nya vägar

– När jag var ung var det exempelvis bara 15 procent som gjorde lumpen. Därför är det så viktigt att vi hittar nya vägar att få kontakt med unga, till exempel genom sociala medier.

Själv lever Cecilia Widegren som hon lär och är aktiv på olika sociala medier. Och hon betonar frivilligorganisationernas ansvar att använda alla nya forum

som budbärare och språkrör ut i samhället.

– Man måste in i samtiden, men man måste också kunna visa att man har en intressant verksamhet som tilltalar unga av i dag, säger hon.

Det har skrivits en hel del om att det går trögt med rekryteringen av soldater. Cecilia Widegren är optimist men samtidigt ödmjuk inför den stora förändringen av försvarets personalförsörjning. Försvarmakten har ansvaret att genomföra den och söktrycket till den grundläggande militärutbildningen, GMU, har varit hårt – men avhoppet många.

Medborgarna - resurs eller belastning?

Frivilliga Försvarsorganisationernas Samarbetskommitté (FOS) har 18 frivilligorganisationer som medlemmar. Undertecknad är f.n. ordförande för FOS. Inom FOS har vi diskuterat hur vi uppfattar förutsättningarna för frivilligverksamheten när det gäller landets försvarsförmåga och krisbe-

redskap. Vi uppfattar att frivilligfrågorna måste ”lyftas” och har därför utarbetat följande debattartikel. Vi vidtar under året också andra åtgärder för att stimulera intresset för frivilligfrågorna hos ansvariga instanser. Vid en träff nyligen med riksdagens försvarsutskott hade vi en

mycket bra och givande diskussion om dessa frågor. Debattartikeln kan också användas av våra regioner och förbund för lokal opinionsbildning kring dessa för oss så viktiga frågor.

Peter Lagerblad

När ett samhälle utsätts för allvarliga händelser, som avviker från vardagens rutiner, krävs det stora insatser för att hantera den uppkomna situationen. Möjligheterna att anpassa den ordinarie organisationen för mer krävande situationer finns knappast i praktiken. För att undvika samhällskollaps, krävs att stora delar av befolkningen gör en insats. Både för att ta hand om sig själva, andra och för att i mer organiserad form ge sitt stöd till de samhällsinsatser som görs.

I ett demokratiskt land är det av avgörande betydelse att alla medborgare känner tilltro till samhällets förmåga att skydda och rädda liv, egendom och miljö.

De frivilliga försvarsorganisationerna har alltid verkat bland breda folklager och då bidragit till landets försvarsförmåga och krisberedskap, en fördjupad folkförankring och kunskap om vad som krävs vid svåra påfrestningar på samhället. Idag finns det ett svagt konkret intresse, både bland politiker och myndigheter, för denna verksamhet. Frånvaron av ett omedelbart militärt hot har skapat en uppfattning att frivilliga krafter inte längre är lika nödvändiga som förr. De icke-militära hoten och riskerna har visserligen fått ökad uppmärksamhet, men i verkligheten har detta

ännu inte gett upphov till tillräckligt praktiskt användbar krishanteringsförmåga. Detta är en besynnerlig inställning och hantering som är svår att förstå. Även om vi upplever en gynnsam säkerhetspolitisk situation, vet vi inte hur framtiden ser ut. Samtidigt finns det alltså redan nu en rädsla av andra hot mot vårt samhälle som är både omfattande och svåra att förutse.

Samhället är under ständig förändring. Hoten och riskerna, som kan drabba oss som individ och samhälle, är nu betydligt fler och mera varierande än tidigare. Väderrelaterade händelser, tekniska problem i viktig infrastruktur och terrorhandlingar är bara några exempel. Risken för krig finns även för svensk del med i bilden.

Framväxten av en alltmer globaliserad ekonomi har också kommit att innebära nya utmaningar även i vårt land. Försvarsmakten har helt förändrats. Från ett stort mobiliseringsförsvar har vi nu en betydligt mindre militär organisation som med kort varsel ska kunna användas både här hemma och vid internationell konflikthantering, långt borta och i närområdet. Det civila försvaret har i praktiken lagts ner och staten räknar med att de reguljära resurserna även ska kunna fungera i händelse

av krig. Det som under det kalla kriget benämndes ”totalförsvar” har i själva verket helt försvunnit.

Mycket av det som hänt är positivt. Försvarsmaktens förmåga att delta i internationella insatser har ökat och gett en officerskår och soldater med stor erfarenhet av den svåra verklighet som en militär insats består av. Samtidigt finns det också en baksida.

De förändringar som ägt rum har genomförts för att på kort sikt möta de utmaningar som vi just nu står inför. Både näringsliv, statliga myndigheter och kommuner har skaffat sig alltmer slimmade organisationer. En följd av denna utveckling är minskade möjligheter att hantera oväntade händelser som kan uppstå. Vi har också bevittnat en professionalisering i samhället med ett ökat fokus på de som dagligen arbetar i verksamheten. Vi har gått från ett system där organiserandet av ett totalförsvar var grundläggande, mot en situation där vi tar bort allt som inte omedelbart behövs. Det finns också en växande klyfta mellan professionella utövare och vanliga medborgare.

Passiviteten i att analysera och utveckla hur medborgarna och frivilliga försvarsorganisationer kan användas för att skapa ett robust samhälle är uppseendeväckande. Is-

tället riktas allt fokus mot den personal som tjänstgör i den dagliga verksamheten. Detta kortsiktiga perspektiv hotar samhällets förmåga att klara av svåra påfrestningar, orsakade av ett brett spektrum av hot. Mot denna bakgrund är det relevant att ställa frågan om vanliga medborgare betraktas som en belastning, istället för att kunna vara en resurs.

Ytterst är det en fråga för regeringen och riksdagen att ta ställning till hur hela samhällets resurser ska användas för att optimera säkerheten och tryggheten för medborgarna och landet. Vi förutsätter att regering och opposition ser till att dessa grundläggande välfärdsaspekter på riktigt kommer upp på samhällsagendan. Det är ingen tvekan om att vi, med alla våra tusentals medlemmar, är beredda att bidra till säkerheten och tryggheten!

Undertecknare av debattartikel:

Stefan Ring, Generalsekreterare, Allmänna försvarsföreningen

Peter Lagerblad, Riksförbundsordförande, Flygvapenfrivilliga

Alf Sandquist, Rikskårchef, Frivilliga Automobilkårens Riksförbund

Lennart Myhlback, Ordförande, Frivilliga Flygkåren

Georg Guldstrand, Ordförande, Frivilliga Radioorganisationen

Jörgen Karlsson, Rikskårchef, Frivilliga Motorcykelkårens Riksförbund

Peter Mårtensson, Ordförande, Försvarets Personaltjänstförbund

Bengt Sandström, Generalsekreterare, Försvarsutbildarna

Stefan Magnusson, Ordförande, Insatsingenjörernas Riksförbund

John Fritsch, Generalsekreterare, Sjövärnskårens Riksförbund

Reidun Eklöv, Riksbilkårchef, Sveriges Bilkårens Riksförbund

Sven Lindgren, Förbundsordförande, Sveriges Civilförsvarsförbund

Peter Rimsby, Generalsekreterare, Svenska Brukshundklubben

Christina Arosenius, Ordförande, Svenska Blå Stjärnan

Annette Rihagen, Rikslottachef, Svenska Lottakåren

Jimmy Persson, Ordförande, Svenska Skyttesportförbundet

Britt Bohlin - ny Riksförbundsordförande

Efter att ha deltagit i mitt livs första riksförbundsstämma i Uppsala måste jag erkänna att det var med en känsla av att komma hem jag reste därifrån. Det finns två goda skäl för det.

Det första hänger samman med att jag ägnat så många år åt försvarsfrågor och då flygvapnet i synnerhet. Jag blev invald i Sveriges riksdag 1988 och hamnade då i försvarsutskottet. Till min glädje fick jag mina

önskemål tillgodosedda, jag blev ansvarig för flygvapen och försvarsindustrifrågor.

Sen följde spännande och intressanta år då hela Europas säkerhetspolitiska karta ritades om och vår försvarsmakt ställdes inför förändring och utvecklingsbehov av stora mått. Jag deltog i samtliga försvarsberedningar, JAS kommissioner mm och jag var utskottets vice ordförande.

Det var en tid fylld av stora och svåra beslut, nedläggningar av förband och stora materielbeställningar där JAS systemet utan tvekan var det största men långt ifrån det enda. Men överskuggande allt detta pågick en positiv utveckling vad avser demokrati och säkerhetspolitik i vår del av världen. Dock inte överallt, kriget på Balkan blev i högsta grad vår angelägenhet.

Jag lämnade försvarspolitikerna 2001 då jag blev ordförande i den socialdemokratiska riksdagsgruppen och det ägnade jag mej åt till 2008 då jag blev landshövding i Jämtland.

Det andra skälet är helt enkelt att jag är en föreningsmänniska. Jag tycker om att tillsammans med andra, på stämmor och möten diskutera och besluta gemensamt vilka vägar vi ska välja.

Nu ser jag fram emot att arbeta tillsammans med er alla. Varmt tack för förtroendet!

Britt Bohlin

PS. Jag har flugit baksits i Lansen, Draken, Viggen och Gripen. Bara så ni vet.

Flygvapenfrivilligas Riksstämman i Uppsala

Riksstämman genomfördes vid Luftstridsskolan, LSS i Uppsala under tiden 20-21 september med ett 50-tal deltagare. Stämman öppnades med ett inledningsanförande av Riksförbundsordförande Peter Lagerblad där han kort beskrev vår verksamhet från förra stämman år 2010 fram till årets stämman.

Öv Mikael Christoffersson informerar

Chefen LSS, överste Mikael Christoffersson hälsade oss välkomna till förbandet och informerade oss om Luftstridsskolans olika uppgifter i Uppsala garnison samt på övriga platser i landet.

Eftermiddagen övergick sedermera i stämmoförhandlingar där riksförbundsstyrelsen inledningsvis redovisade de motioner och propositioner som skulle avhandlas i de olika utskotten. Stämмоarbetet präglades av hög aktivitet i såväl utskottsarbetet som i de öppna och konstruktiva diskussionerna vid gruppernas redovisning i storforum. Verksamhetsberättelserna med balans- och resultaträkning för 2010 och 2011 redovisades och det beslutades att ge respektive styrelse ansvarsfrihet.

Kvällen inleddes på Ärnämässen med att Riksförbundsordförande Peter Lagerblad delade ut stipendier,

Stämmodeltagarna med vår nya Riksförbundsordförande Britt Bohlin längst fram i bild

förtjänsttecken och medaljer till välförtjänta personer som gagnat Flygvapenfrivilligas intressen.

Efter medaljutdelning och mingel var det så dags att gå till bords, vi bjöds på en mycket välsmakande tre rätters middag. Denna avnjöts under en mycket trevlig och uppsluppen stämning med en hel del sång och en handfull sanna och osanna berättelser om hur det var förr. Middagen avslutades med att Peter Lagerblad

Peter Lagerblad och Lars Pettersson delar ut vår jubileumsskrift

Valberedningens ordf Kjell Lundström presenterar föreslagna kandidater till styrelsen

satte punkt för Flygvapenfrivilligas jubileumsår med att dela ut en förhandsutgåva av vår jubileumsskrift till stämmodeltagarna.

Under söndagen avslutades stämman med val av personer att ingå i Riksförbundsstyrelsen under mandattiden 2013-2014. Stämman valde Britt Bohlin som riksförbundsordförande samt Claes-G Ersing som styrelseordförande. Att ingå i styrelsen valdes Stefan Holes kassaförvaltare, Richard Chronquist, Lars Lundell, Helena Dahlén, Lars-Gunnar

Peter Lagerblad i talartagen vid middagen

Sandgren, Bernd Priemer, Rickard Törnstråle samt Josefine Granberg och Otto Bröms som ungdomsrepresentanter.

Peter Lagerblad utnämndes till hedersmedlem i Flygvapenfrivilliga av en enig stämma.

Närmare presentation av styrelsen kommer i nästa nummer.

Riksförbundsordförande Peter Lagerblad avslutade stämman genom att tacka för väl genomförd stämma och delade ut blommor till avgående styrelsemedlemmar.

*Lars Pettersson
Flygvapenfrivilliga*

Från vänster: Helena Dahlén stipendier, Mikael Christoffersson förtjänsttecken, Jan-Erik Clerkestam och Kurt Maier Kunglig silvermedalj. Thomas Nylin som fick Kunglig guldmedalj framförde medaljörernas tack

Avgående styrelsen avtackades med blommor

Möte med de frivilliga försvarsorganisationernas Instruktörer

Helgen den 29-30 september genomfördes den årliga Instruktörskonferensen med Flygvapenfrivilliga som kursansvarig. Konferensen har under drygt 10 år varit ett återkommande inslag i kursverksamheten för de frivilliga försvarsorganisationernas instruktörer, i år förlagd på Hemvärnets Stridsskola, HvSS, i Vällinge.

Under utbildningshelgen deltog ca 60 instruktörer och det är bra, troligtvis ett deltagarrekor. Deltagarna kom från 8 av våra frivilliga försvarsorganisationer, men frågan är, när kommer alla organisationer vara representerade?

Efter att Jan Otterström, utbildningschef Flygvapenfrivilliga, hälsat deltagarna välkomna och dragit upp riktlinjerna för helgens verksamhet hälsades C HvSS välkommen till sin egen skola. Överste Björn Olsson föreläste om HvSS och beskrev utbildningen som genomförs vid skolan. Att även Hv har ett ökande behov av stöd med instruktörer ur de frivilliga försvarsorganisationerna är helt klart.

Tema och inriktning är som alltid Instruktörstjänst, ämnen som pedagogik och ledarskap kommer alltid upp till diskussion, så även denna helg. Vid programplaneringen inför helgen var tanken att vi skulle lägga stor kraft på frågor kring huvudman instruktörs förestående förslag till ”Grundutbildning Instruktör”.

förestående att redovisa arbetsgruppens förslag för HKV PROD FRIV. Utbildningschefen HvSS, övlt Tony Fagerholm informerade sedan om hur man genomför instruktörsutbildning vid skolan. Jag tror att vi från ”frivilligleden” kände oss väl hemma i Tonys genomgång, likheterna var mycket större än skillnaderna.

Thomas Nylin redogör för Ag/Instruktörs arbete

Tre olika presentationer rörande instruktörsverksamheten genomfördes. Först ut var Thomas Nylin FVRF, tillika ordf i Ag/Instruktör. Thomas redogjorde för hur arbetet framskridit med att ta fram ett underlag för en gemensam grundutbildning av instruktörer samt att det nu var nära

Det som kanske är den största skillnaden i våra instruktörsutbildningar är att HvSS bedriver sin utbildning mer integrerat med befattningsutbildningen av t.ex grupp- och plutonschefer och då kopplat till striden och chefskapet.

Mj Björn Levin från MHS Halmstad, berättade för oss, om hur man där utbildar blivande instruktörer inom området Specialistofficer. Björn som också var med på förra årets konferens kom med en del nyheter som man under året provat och nu höll på att implementera i sin utbildning vad gäller pedagogik, ledarskap och fysiskt stridsvärde.

Efter dessa mycket intressanta genomgångar inledde Jan Otterström en mycket aktiv och givande timme där idéerna och synpunkterna på den

Öv Björn Olsson informerar om HvSS

Jan Otterström leder diskussionen om vår instruktörsutbildning

sition inom frivilligvärlden. Stefan uttryckte sin glädje över att vi var många som samlats och underströk med STOR tydlighet hur viktiga vi instruktörer är för såväl de frivilliga försvarsorganisationerna som för Försvarsmakten.

Lördagen avslutades med en klassisk tre-rättersmiddag i HvSS trevliga matsal. Under middagen tilldelade Flygvapenfrivilligas Riksförbundsordförande, Peter Lagerblad, mj Björn Levin Flygvapenfrivilligas

Stefan Hallén understryker vikten av kompetenta och aktiva instruktörer

”perfekta” instruktörsutbildningen aldrig ville ta slut. Tack alla för er inlevelse och deltagande, vi fick många kloka och konstruktiva förslag.

Eftermiddagen inleddes med att C HKV PROD FRIV, Stefan Hallén, gästade oss och kom med en del nyheter och tankar från sin po-

förtjänsttecken. Efter middagen avslutades kvällen, som hann gå över till natt, med en trevlig samvaro (och massor med tjänstesnack) på HvSS fina mäss som är belägen i slottet.

Söndagen startade upp med alla elever på plats, pigga och vakna för ännu en dag i instruktörstjänstens

Riksförbundsordf. Peter Lagerblad utdelar förtjänsttecknet till Björn Levin

Instruktörerna djupt koncentrerade

tecken. Efter sammanfattning och reflektion över gårdagens aktiviteter kom vi snabbt igång med nya frågor och nya diskussionsämnen. På förmiddagen hann vi också med ett besök på HvSS museum.

Söndagsförmiddagen fortsatte sedan organisationsvis. Vi arbetade även under söndagen vidare med instruktörsfrågor, blandat med olika inslag av informationer. Bland annat hade mj Anders Troedson en intressant information om det förändrade stödet från FV Frivilligavdelning, LSS i Uppsala, som genom sina personellt reducerade frivilligsektioner ska stödja vår verksamhet.

Konferensen avslutades i stormötesform där Janne Otterström tillsammans med deltagarna knöt samman olika frågor och svar, påståenden och önskingar kring instruktörstjänsten. Deltagarna kan vara nöjda med sin insats och jag är säker på att kursledningen kommer att ta tillvara alla goda förslag som kom fram under helgen.

Det var tydligt att deltagarna upplevde årets konferens mycket positivt och flera framförde önskemål om att nästa års instruktörskonferens genomförs på samma plats. TACK HvSS för ert fina stöd denna helg!

*Lars Pettersson
Utbildningsavdelningen*

Instruktörskurs Tillämpning i Kosta

Fokus på uppgiften blev starten för de nio laddade instruktörselever som ryckte in i Kosta läger i början av november. Efter kommandantur och in-kvartering i enkelrum för varje elev samlades kursen i lektionssalen som senare skulle bli deras gemensamma arbetsrum som ett lärarlag. En kort presentation av handledarna följdes av en genomgång av mål och syfte med kursen. Därefter skedde en klarläggning av FM krav på en instruktör samt ansvar och roller för handledarna och eleverna.

Ett perspektiv på ledning av lärarlag förmedlades och diskuterades. Syftet är att initiera en process som resulterar i tidig förståelse för eleverna vad som ska uppnås och kravet på delaktighet för att lärarlaget, i det här fallet eleverna, ska kunna leverera det som uppdragsgivaren beställt. Kvällen avslutades med att uppgiften gavs till eleverna i form av en order till ett elevlärarlag som ska leverera specifika lektioner och övningar.

Eleverna tog sig snabbt an uppgiften genom att gemensamt inventera och organisera sig som ett lag med individuellt ansvar för agerande och lärarlagets resultat. Första uppgiften var att möta kurschefen GU-F samma kväll för att lämna förslag på olika lektioner och övningar som de

kunde genomföra med GU-F eleverna.

Kursen var nu igång och gick i rätt riktning med stort engagemang från alla. För att kvalitetssäkra lektionerna användes metoden förhandledning. Efterhandledning användes för att öka insikten i erfarenheterna, som ökar förmågan till nyanserad tolkning för eleven av elevens beslut och handlingar.

Under måndagen genomfördes lektioner inom elevlärarlaget där bland annat riskanalys repeterades. Samma kväll hölls första lektionerna med GU-F eleverna och ämnet var Soldatregler. Ett komplext ämne som inbjuder till kreativa upplägg och genomföranden, vilket också skedde denna gång med både förmedling, tipsrunda och efterföljande dialog om facit.

Tisdag och onsdag genomfördes olika lektioner och övningar med GU-F eleverna. Torsdag förmiddag ägnades åt elevledd vapenvård, särskild tillsyn. Vid lunch påbörjades transporten till F17 Kallinge. Åter på flottiljen genomfördes muntligt utvecklingsomdöme till varje elev under tiden övriga genomförde vård och inlämning. Allmän information för de nyutexaminerade instruktö-

erna förmedlades av FVRF representant Lars Pettersson. Kursutvärdering följt av egna förberedelser avslutade eftermiddagen. Den högtidliga avslutningsmiddagen hade vi tillsammans med GU-F kursen och skolledningen.

Instruktörselev Paolo Bruno leder övning i Särskild Tillsyn

IK T avslutades på fredags morgon efter frukost med en allmän kursdiskussion, utdelning av utbildningsbevis och ett välkomnande in i instruktörsfamiljen.

Avslutningsvis vill jag passa på att tacka kurschefen med sina instruktörer på GU-F samt instruktörerna på IK T för ett mycket gott samarbete. Ett stort tack till eleverna på IK T för en väl genomförd kurs, samt tack till er som bidragit med ypperlig service på både F17 och Kosta läger.

Torbjörn Holm, Kurschef IK T

Elevövning med GU-F elever

Övning Silfverlood

I början av vecka 47 inmönstrade Markförsvarsförbundet 25 soldater och 5 hundförare till övning Silfverlood med start på Luftstridsskolan (LSS) i Uppsala.

Under rekryteringsfasen var antalet sökande närmare 50 soldater. Flerparten av avhoppen har berott på förhinder på grund av arbetet samt att några av de sökande fick tjänst i FM som soldater.

Silfverlood som genomfördes veckorna 47-48 har bestått av två delar. Under mån-ons vecka 47 var det utbildning och samkörning av grupper och hundekipage. Under kursen har kadetter gått i befattning som

Hundförare Christer Dahlqvist med hunden Vilda

gruppchefer respektive plutonchefer. Ställföreträdare i grupperna har rekryterats ur Markförsvarsförbundets egna led. Två av dessa, Andreas Forss och Linus Blomgren, gick i befattning för första gången och genomförde sina uppgifter mycket bra.

Tillämpningsdelen och övningen totalt är en slutövning vid Forsvarsmaktens underrättelse- och säkerhetscentrum (FM UndSäkC) för de blivande officerarna vid officersprogram (OP) och specialistofficersutbildningen (SOU).

Markförsvarsgrupp under patrullering på en väg

I övning Silfverlood har vi övat med fingerade länder "Upplandia" och "Gavliania". Sverige har genom en multinationell styrka skickat trupp, bland annat en säkskvadron med delar av 25:e flygbasbataljon och säkbat till området. Uppgiften har varit att inhämta underrättelser och störa säkerhetshotande verksamhet.

Övningsområdet har till ytan omfattat Uppland och en del av Gävleborgs län.

En upptrappning skedde under fredagen och natten mot lördag, första kontakten med fientlig trupp kom under fredagen. Flertalet spårupptag gjordes också av hundarna som

fördes av våra mycket kompetenta hundförare.

Övningen ligger inom skvadrons storlek. Kursen har förstärkts med personal från LG, LSS och F21. Våra soldater är nöjda med såväl kursen som med kadetterna från FM UndSäkC som har varit deras chefer under övningen. Kursen är utformad som ett samarbete mellan Flygva-penfrivilliga och Säkerhetsförbandsavdelningen vid FM UndSäkC.

*Av fj Bengt Boogh och
1:e serg Richard Chronquist.*

Markförsvarsgrupp under ett genomsök av terräng.

Tredje sommaren i Afghanistan

Under våren och sommaren 2012 har F 7 återigen skickat ett transportflygförband till Afghanistan. Förbandet Swedish Air Element C-130 (SAE C-130) har under fyra månader flugit transporter över hela Afghanistan med en TP 84, C-130 Hercules.

Vid de tidigare insatserna 2009 och 2010 har förbandet varit de enda svenskarna som flugit bemannade luftfartyg från flygbasen Marmal i Mazar-e-Sharif. I år har man ingått som en delmängd i det större förbandet SAE ISAF. SAE ISAF har bestått av en transportflygdel, SAE C-130 och en helikopterdel, SAE MEDEVAC. Helikopterdelen baserar fortsatt på Marmal med uppgiften taktisk Medevac. Till slutet av mars 2013 opererar man med Hkp 10 (Super Puma) för att från första april gå över till Hkp 16 (UH-60 Blackhawk).

Tidiga morgnar och sena kvällar

SAE C-130 har varit luften maximalt fem dagar per vecka och flugit allt från personaltransporter med soldater till godstransporter med materiel. Oftast har man varit igång från tidig morgon till sent på kvällen och flugit mellan flera olika destinationer innan

man till slut återvänt till Marmal. Arbetet för besättningen har dock inte varit slut med det. Efter landning har det varit mycket som ska göras, bland annat genomgång med under rättelsepersonal och eftersnack inom besättningen.

När flygplanet har landat har också efterarbetet för förbandets flygtekniker börjat. Ett flygplan behöver gås igenom och besättningen har kanske avrapporterat något som behöver åtgärdas. Läger man därtill de tidiga morgnarna när teknikerna förberett flygplanet innan uppdraget så har det ofta blivit långa arbetspass i hög värme. På plattan där flygplanen står uppställda kan det bli över 50 grader varmt på sommaren.

Klas Granqvist, flygoperativt ansvarig i SAE C-130 har sett flera utmaningar med att flyga i Afghanistan.

- Att hitta rätt nivå och balans mellan arbete och återhämtning är en utmaning. En annan är att vi i den här miljön har ett hot att förhålla oss till, ett hot som naturligtvis inte finns hemma i Sverige, säger han.

Flygteknikerna ser till att flygplanet är tankat och klart innan dagens flygningar börjar.

Korta stopp på marken

Ute på uppdrag har strävan varit att stå stilla på marken så kort tid som möjligt, sällan mer än en knapp timme, ofta kortare tid än så. Det finns flera anledningar till det. En är att man vill arbeta så effektivt som möjligt, en annan är att man på vissa flygplatser vill vistas på marken så kort tid som möjligt för att undvika att exponera sig för eventuella hot onödigt länge. På de flygplatser där hotet bedömts som störst har man inte ens stängt av motorerna när man lastat av och på.

SAE C-130 är rutinerade efter att nu ha fullgjort sin tredje insats i landet på fyra år. De är vana att hantera värme, sand och start- och landningsbanor som inte alltid håller yppersta klass. I Afghanistan måste de vara beredda att landa på grus-, betong- och stålplanksbanor såväl som på relativt nygjorda asfaltsbanor.

Ombasering i september

I mitten av september avvecklade SAE C-130 sin del av verksamheten för den här gången och ombase-

Att flyga i Afghanistan skiljer sig på många sätt från att flyga i Sverige. Bland annat måste besättningen bära kroppsskydd.

I ett litet förband är samarbetet extra viktigt. Flygteknikerna hjälper lastmästarna när lasten ska ombord på Marmal.

rade hem till Skaraborgs flygflottilj igen. De senaste åren har svensk C-130 Hercules deltagit i insatser i Afghanistan, Gabon och Libyen. Den första internationella insatsen gjordes redan för drygt fyrtio år sedan och inget pekar på att efterfrågan blir mindre.

SAE MEDEVAC stannar kvar med Hkp 10B fram till första april nästa år, då har man varit på plats i Afghanistan under två år och blir avlösta av Hkp 16. Med Hkp 16 planerar man att stanna kvar i två år, med option på ett tredje.

*Henrik Gebhardt
Informationschef, F 7
henrik.gebhardt@mil.se*

*Samtliga bilder:
Foto: Henrik Gebhardt*

FVRF nya hemsida

Utvecklingsarbetet med hemsida och databas för register fortgår i huvudsak som planerat. Hemsidan var klar för användning tidigare än planerat och redan i våras genomfördes utbildning med kanslisterna. Grunden för registerarbetet var klart i mitten av oktober ca 14 dagar efter tidsplanen. Med klart i detta sammanhang menas att det finns en begränsad databas med namn m.m. från gamla systemet i LOTUS importerat in i vårt nya system. Nu kommer register av olika slag att köras parallellt med det gamla för att testa funktioner och hitta eventuella buggar. Hur lång tid det tar är beroende av hur bra det går.

Nu är ett behörighetsregister upplagt till att börja med en person per region/förbund. Detta kommer sedan att utvecklas dels så fler kan bli behöriga och dels så att behörigheterna kan se olika ut.

Preliminärt kommer webbansvariga i respektive region/förbund att kallas till ytterligare utbildning före årsskiftet.

Det fortsatta arbetet är, som nämnts ovan, utveckling av register samt körning av dessa parallellt med nuvarande register. Detta merarbete kommer i huvudsak att genomföras i

projektgruppen och belasta regioner/förbund så lite som möjligt.

Återkopplingen från er nyttjare är viktig! Hemsidan har nu funnits en tid men den har inte nyttjats så mycket som är önskvärt och endast några få synpunkter har kommit oss tillhanda. En vädjan är att ni blir mer aktiva på hemsidan och att eventuella erfarenheter lämnas till undertecknad. Behöver ni hjälp för att komma igång så hör av er.

Jan Cedergren

Upp i luften med LK-elever i FVR N

Jenny Bergvall på väg upp i det blå

”Upp i luften - Nu är det dags - Vi ska flyga Cessna”; stämningen var god lördagen 25 augusti när fyra av våra LK-elever från region nord ryckte in på F 21 för att delta på något som vi så fint kallar ”Flygnavigeringsskurs”. Tack vare samarbetet med frivilliga flygkåren kunde en dröm uppfyllas. Jag har hört Olivia Larsson vid flertalet tillfällen säga att hon vill bli pilot – även om vi inte kunde erbjuda den utbildningen så kunde

vi ändå se till att uppmuntra ambitionen. En Cessna är kanske inte en JAS 39 Gripen – men upp i luften kommer man och redan första dagen fick eleverna testa på att spaka. Med på kursen var även Emil Emilsson, Evelina Hult och Jenny Bergvall.

Lördag morgon såg mycket dyster ut med en tjock dimma att jag knappt kunde se handen framför mig. Ovissheten över att man eventuellt inte skulle få flyga oroade nog de flesta deltagarna, men redan innan lunch var vädret idylliskt i hamnstaden Luleå.

Kursen började med en introduktion och en kort teoripass om flygning och navigering, därefter hann vi med tre flygpas å 60 minuter. En festmåltid på Max rundade av kvällen, det var dags att ladda upp batterierna för kommande dag som påbörjades

med ett besök i flygledartornet på Kallax – därefter var det flygpas som gällde stenhårt fram till utryckningstiden på eftermiddagen. Nöjdast med kursen såg Olivia Larsson ut att vara. Men jag tror nog att vi lyckades förgylla en helg för mer än en ungdom. Jag kan i alla fall lova att instruktörerna som fick följa med och flyga var sjukt nöjda.

Helena Dahlén, FVR N

Olivia Larsson

FVRF genomförde årets sista GU-F på F 17

Lördagen den 3 november var det inryckning för Flygvapenfrivilligas sista GU-F 2012. Denna skulle genomföras med stöd av LSS F17 i Kallinge och i huvudsak bedrivs på Kosta skjutfält.

Efter inryckning och uttag av utrustning inleddes kursen med två hektiska dagar på F17 där värdegrund, exercis, packning av stridsutrustning, stridsvärde samt springa 2 km på tid. Dag två åkte vi iväg med buss till Kosta och dess närliggande skjutfält. Efter inkvartering fortsatte sedan kursen med utbildning i sjukvård under två dagar. Därefter gick vi in i det stora utbildningsblocket vapentjänst, vilken genomfördes

med bravur fram till fredagen i första veckan.

Fredag eftermiddag fram till lördag lunch hade eleverna anbefalld

reflektionstid vilket en del av eleverna använde till att bege sig till Kosta och gå på pizzeria och outlet. Kvällen avslutades tidigt med säng-

nomfördes vapen- och materielvård samt packning och återtransport till Kallinge och F 17. Kvällen avslutades med en kursgemensam middag på F17 militärrestaurang vilket var mycket uppskattat av såväl elever som lärarlag.

Kursledningen vill ta tillfället i akt och framföra tack till LSS och F7 för stöd med skolchefer och materiel. Tack även till F17 för stöd och till alla motiverade och engagerade elever BRA JOBBAT!!

*Lt Rickard Törnstråle
Kurschef GU-F*

gående då veckan, till viss del, tagit ut sin rätt både fysiskt och psykiskt.

Dagen efter inleddes med lunch och sedan var det CBRN på schemat, teori blandades med praktik och utbildningsblocket avslutades med att eleverna passerade igenom brandtunnel.

I vecka två var det tillämpningsskedet som tog den största tiden. Här genomfördes också en del samövning med Instruktörskurs Tillämpning, IK T. Instruktörseleverna genomförde sitt praktiskskede i form av övningar och lektioner med GU-F elever som övningstrupp. Sista dagen ge-

HvUnd GK/FK på Revingehed

Under två veckor i september genomfördes på P 7 Revingehed grund- och fortsättningskurser för soldater placerade i underrättelsekompanier. Vid detta utbildningstillfälle bedrevs kurserna parallellt och hade stor nytta av detta genom att kunna samarbeta vid lämpliga tillfällen och på så vis höja utbildningseffekten.

Grundkursen började som vanligt med att eleverna utrustades för att sedan gå in på grunder gällande patrullering och observationsplatstjänst, såväl teoretiskt och praktiskt. Samband, vapentjänst och maskering fortsatte sedan i rasande tempo för att avslutas i en gemensam slutövning där teori och praktik sattes samman till en helhet. Eleverna var vid övningens slut mycket nöjda och kastade sig glatt i bingen vid ankomsten till sina logement.

När det gällde fortsättningskursen så koncentrerades den sig på att ge eleverna en inblick i hur man planerar och genomför rörlig spaning, grups

strid och de fick även en möjlighet att pröva på strid i bebyggelse i samverkan med ett lokalt Hemvärnsförband. Eleverna fick sedan teoretiska planeringsuppgifter som lede till en ”skarp” uppgift i samband med slutövningen. Vi denna fick eleverna öva i befattningen patrullchef och genomförde då den uppgift de tidigare planerat med grundkursens elever.

Efter att ha slutfört uppdraget var dessa elever, precis som övriga elev-

er, nöjda med genomförandet och avslutade med vård och inlämning av materiel.

Kurserna avslutades med en gemensam middag på mässen där även representant från FVRF deltog.

Kursledning med instruktörer tackar elever och P 7 för engagemanget och för en lyckad kurs.

*Lt Rickard Törnstråle
Kurschef HvUnd-kurserna*

Instruktörskurs Grunder genomförd under Höstskolan

Många nya kompetenta instruktörer kommer att behövas i framtiden. Instruktörer behövs bland annat för att kunna genomföra Grundläggande soldatutbildning för frivilliga, GU-F, ungdomsverksamhet och organisationernas olika befattningsutbildningar. Dessutom bedöms stödet från Försvarsmakten att förändras i framtiden och kraven på de frivilliga försvarsorganisationernas instruktörer ökar troligtvis med mycket stor sannolikhet.

Det första steget i den grundläggande instruktörsutbildningen är den två veckor långa kursen ”Instruktörskurs Grunder”, IK G. Under Höstskolan i Halmstad genomfördes en IK G med 12 elever från flera olika frivilliga försvarsorganisationer. Kursen präglades av högt tempo och relativt hög arbetsbelastning, både för elever och instruktörer/handledare.

Under första veckan genomfördes främst grundläggande utbildning i övningsplanering och ledarskap. Ett viktigt utbildningshjälpmedel var den nya boken ”Handbok Utbild-

ningsmetodik 2012”, som är framtagen av Militärhögskolan Halmstad. Eleverna förberedde sina elevledda övningar i exercis på Luftvärnsregementet under fredagen. Övningsförberedelserna omfattade bland annat rekognosering, utarbetande av övningsplaner och riskanalyser. Under denna del av kursen fick eleverna verkligen lära sig vad noggranna övningsförberedelser innebär för övningens resultat. Glädjande nog fick vi uppleva en hel del bra övningar under dagen.

Efter en ledarskapsdag och välbe-

hövlig reflektion/återhämtning under helgen genomfördes ett stort antal elevledda övningar andra veckan. Både förberedelser, genomförande och utvärdering skedde i nära samverkan med kompetenta och engagerade handledare från ett antal olika frivilliga försvarsorganisationer, bland annat Flygvapenfrivilliga. Glädjande var att kn Taina Lemman från Militärhögskolan Halmstad medverkade som instruktör och handledare under andra veckan. Taina arbetar normalt med utbildning av kadetter i ledarskap och pedagogik.

Under kursens andra vecka utvecklades många av eleverna väldigt mycket. Eleverna fick förbereda och genomföra minst två övningar med sina kollegor vid kursen. På så sätt kunde alla utvecklas och dra viktiga lärdomar av sina upplevelser, även de som var ”övningstrupp”. Ett flertal väl förberedda och välorganiserade övningar fick vi uppleva, vilket var riktigt glädjande.

Alla drog viktiga slutsatser och lärdomar under kursen, vilka dokumenterades i den personliga utvecklingsplanen som eleverna arbetade med

under kursens slutskede. I denna dokumenterades även de utvecklingsområden som eleverna nu skall arbeta vidare med, bl a inför och under nästa utbildningssteg Instruktörskurs Tillämpning, IK T.

*Ulf Hammarlund
Kurschef IK T samt fotograf och
författare*

Instruktörsutbildningen 2013 samt fortsatt utvecklingsarbete

Erfarenheter från årets instruktörsutbildningar samt ett antal arbetsmöten där alla frivilliga försvarsorganisationer hade en möjlighet att delta, ligger bakom den lägesrapport som Huvudmannaskap Instruktör lämnade till HKV PROD FRIV den 27 november.

Rapporten omfattade fyra områden som föreslogs för fastställande.

De fyra områdena är:

- Utarbeta behov av instruktörer ur de frivilliga försvarsorganisationerna
- Förkunskapskrav för att påbörja grundläggande instruktörsutbildning
- Instruktörskurs Grunder
- Instruktörskurs Tillämpning

Under arbetets gång har identifierats flera andra områden relaterade till instruktörstjänsten som ska vara föremål för utveckling under 2013.

Dessa är:

- Utveckling av kursbeskrivningar

Kn Hans Klingvall ger feedback till instruktörseleverna

- Rollen som handledare för instruktörer
- Befattningen som kurschef
- Instruktör inom ungdomsverksamheten
- Avtal för instruktörer ur de frivilliga försvarsorganisationerna.
- Validering av kompetens
- Anpassad instruktörsutbildning

Vid ett informationsmöte med de frivilliga försvarsorganisationerna den

29 nov meddelade C HKV PROD FRIV, Stefan Hallén, att han står bakom rapportens olika förslag. Ett formellt beslut från HKV är att vänta med de justeringar HKV PROD FRIV kräver.

Det kommer succesivt utvecklas en instruktörsportal i syfte att samla all information om rollen som instruktör. Initialt kommer lägesrapporten att läggas ut på FVRF hemsida.

*Jan Otterström
Utbildningschef FVRF*

God Jul
och
Gott Nytt År
tillönskas alla
FLYGVAPENFRIVILLIGA

